

"Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ,"

ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΟΥ κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

ΘΙΑΣΟΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ ("ΠΑΡΚ")

Μέθοδος των τριών: Δηλαδή του συζύγου, της συζύγου και του έραστού. 'Ο σύζυγος, εις τὸ κοινωνικόν τρίγωνον, είναι τὸ ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον θῦμα. 'Η σύζυγος, ὁ δημῖος. 'Ο τρίτος, ὁ έραστής, είναι τὸ ἐλλοχεῦον πονηρόν. Συνήθως ὁ τρίτος αὐτὸς είναι τὸ ἀπροσδόκητον κακόν, ἡ ἀκαταμάχητος δύναμις πρὸ τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος ἡ παραδίδει τὰ ὅπλα ἢ δημιουργεῖ τραγωδίαν. Εἰς τὴν κωμωδίαν τοῦ κ. Μελά, ὁ τρίτος είναι σχεδόν τὸ συστατικόν στοιχείον τῆς συζυγικῆς εὐτυχίας, ἀρκεῖ ὁ σύζυγος νὰ είναι ἔξυπνος, καπάτσος, τεχνίτης. Περισσότερον τεχνίτης καὶ ἀπὸ τὸν πολυμήχανον έραστήν. 'Εάν τὰ καταφέρει εἰς τὴν μάχην αὐτὴν ποὺ δίδει μὲ τὸ ἐλκυστικόν ἄγνωστον ποὺ προσφέρει ὁ έραστής, ἐάν κατορθώσῃ νὰ δαμάσῃ αὐτὴν τὴν γοητείαν ποὺ χαρίζει ἡ ἀπόστασις, ἡ ἔλξις τοῦ νέου, ὁ ἀπηγορευμένος καρπὸς, καὶ τὴν κάμη τοῦ σπιτιοῦ, δηλαδή ρουτίαν καθημερινήν, τὸ εἴς ἢ σύζυγος, ἢ μάλλον αὐτὸ τὸ συνηθὼς επιπόλαιον θῆλυ ποὺ μᾶς τὸ παραδίδει ἡ σύγχρονος κοινωνικὴ ζωὴ ὡς ἀπαιτητικὴν καὶ ἀχρηστον καὶ χωρὶς καμμίαν ψυχικότητα καὶ κλαν, ἀνοίγει τὰ μάτια τῆς οὐχ εἰς τὴν παραγγελίαν τοῦ ὀνείρου ἀλλ' εἰς τὴν πεζὴν ἴσως ἀλλὰ καὶ τὴν μόνην θετικὴν πραγματικότητα. 'Ο σύζυγος κατορθώνει ὅτε νὰ ἐπιδιώσῃ ὡς σύζυγος καὶ ὀλίγον, ἔστω, ὡς έραστής ποὺ ἔχει τὰ πρωτόδικα

κίνας τῆς κλίνης καὶ νόμιμα δικαιώματα εἰς τὸν σεβασμὸν τῆς εὐτυχίας του.

'Ο κ. Μελάς δὲν φαντάζομαι, ἔθαια, νὰ θεωρῇ τὸ περιττὸν ἐπισημᾶν, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ θεατὴς περὶ νὰ δύο διασκεδαστικὰς ὥρας, ὡς τὸ ἐλιξήρον τῆς συζυγικῆς εὐτυχίας. Καὶ πολὺ ἀμφιβάλλω ἂν οἱ σύζυγοι ποὺ παρηκολούθησαν τὰ πειστικὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Λογοθετίδου καὶ εὐρέθησαν εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν τοῦ Γιώργου Σπανοῦ ἢ τοῦ Θέμου Σταθά, ἐπιστρέφοντες εἰς τὸν οἶκόν των ἐπῆραν τὸ τηλέφωνον διὰ νὰ καλέσουν τὸν έραστήν τῆς συζύγου των εἰς γεύμα... 'Αλλ' ὁ συνάδελφος τῆς γειτονικῆς στήλης, ὁ ὁποῖος ἔχει τόσα παραβέρια μὲ τὰ θέματα αὐτὰ ποὺ τοῦ προσφέρει ἡ καθημερινὴ πραγματικότης, ὁμιλεῖ μὲ τὴν κωμωδίαν τοῦ μάλλον εἰς τὰ ἀνόητα καὶ ἀχρηστὰ αὐτὰ θῆλα τοῦ τύπου τῆς Νέντυς καὶ τῆς Ρένας. Πλησάστε κυρίες μου, καὶ ἰδότε αὐτὰς τίς πιτζάμες τοῦ έραστοῦ σας... Εἶναι, ἴσως, μεταξωτὲς καὶ ἔχουν κάποιον ἄρωμα ποὺ σὰς ἐνθυμίζει τίς πιτζάμες τοῦ εὐλογημένου ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν έραστοῦ τῶν πρώτων γαμηλίων ἡμερῶν. 'Αλλὰ μὲ τὸν καιρὸν τὸ ἄρωμα φεύγει καὶ δὲν θ' ἀργήσουν νὰ σὰς ἐνθυμίσουν τὴν ἀδοκίματον ἐκείνην ὁσμὴν τῆς «συζυγικῆς» ποὺ ἀφίουν δι' αἰνὴς πιτζάμες τοῦ ξεθυμασμένου συντρόφου τῆς

ἔχει καὶ ὁ έραστής στόμα καὶ «πλατσουλά» ἀηδέστατα τὰ χεῖλη διὰ τρώγῃ, καὶ ὁ έραστὴς ἡμπορεῖ κάποτε νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὰ χρυσωμένα συννεφα τοῦ ὀνείρου καὶ νὰ συνωθηθῇ εἰς τὴν ἀγορὰν διὰ νὰ ψωνίσῃ μαριδες, καὶ ὁ έραστής ἡμπορεῖ ἀκόμη νὰ μείνῃ ἕνα πρωὶ ἀξύριστος καὶ ἀτήμελτος καὶ ἐκεῖ ποὺ τὸν προστεῦτε Μπρούμμελ, νὰ σὰς ἐμφανισθῇ ἔξαφνα μανάβης τῆς συνεισίας...

'Ολα αὐτὰ λέγονται ἔξυπνα, μὲ πολὺ χιούμορ καὶ μὲ τὸν σπαρταριστὸν ἐκείνον διάλογον ποὺ ἀπὸ εὐλεῖ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς θεατρικῆς τέχνης τοῦ κ. Μελά. Τί περισσότερο χρειάζεται αὐτοὺς τοὺς καιροὺς; 'Ο συγγραφεὺς τῆς κωμωδίας ἐφρόντισεν, ὀλίγας ἡμέρας προτοῦ δώσῃ τὸ ἔργον τοῦ εἰς τὸ κοινόν, νὰ τὸ προειδοποιήσῃ. Εἶναι ἕνα εὐθυμο παιγνιδάκι — γιὰ τὴν ἐποχὴ!...

'Ὡς ἕνα τέτοιο εὐθυμο σκηνικὸ παγνίδι, χωρὶς τὸν φόρτον τῶν ἀξιώσεων ποὺ ἠθέλησαν μερικοὶ ἐκ τοῦ ἀναγνωρίσουν, πρέπει νὰ ἴδῃ κανεὶς τὴν «Μέθοδον τῶν τριῶν». Διότι καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς εἶναι χυμένοι εἰς τὰ φαρσοειδῆ καλουπια διὰ τὰ ὁποῖα τοὺς προώρισεν ὁ δημιουργὸς των καὶ τὰ ὁποῖα σκηνικὰ ἐπεισόδια ποὺ διαδέχονται ὁ ἕν τὸ ἄλλο μὲ τὸσην διασκεδάσειαν διαθέσιν δὲν φαίνονται ν' ἀπασκοποῦν εἰς τιποτὲ ἄλλο παρὰ εἰς τὸ νὰ δώσουν εἰς τοὺς ἡρώας τῆς κωμωδίας τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ὑλακλήρωθουν ὡς ὑποὶ κωμικοὶ ποὺ ἂν θελήσῃ νὰ τοὺς πάρῃ κανεὶς ὀλίγον εἰς τὰ σοβαρὰ, θὰ τοὺς ἴδῃ νὰ διαλύονται ὡς ἀσύλληπτος καπνός. Διότι οἱ εἰδους εὐτυχίαν κατορθώνει εἰς τὸ τέλος νὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτὸς ὁ θυμολογὸς καὶ ἀρκετὰ ἔστω εὐφύης Γιώργου Σπανοῦ ὅταν θὰ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐξορκίσῃ δις καὶ τρίς τῆς ἡμέρας τὸν σατανὰν τῆς νεότητος ποὺ θὰ παραμυ-

νεύῃ πάντοτε κάτω ἀπὸ τὴν σκιάν του ἰδικοῦ του «μερεμετισμένου» σφρίγγου καὶ πὼς θὰ ἡμπορῇ νὰ κοιμᾶται ἡσυχος ὁ ἂν ἡ πρώτη ἐκινδυνεύσῃ ἁμαρτία ποὺ ἀπειροβήσῃ χάρις εἰς τὴν καμαριέραν καὶ τὸν κατάσκοπον ἀνεψιὸν καὶ εἰς τὸν συνεργμὸν τοῦ τηλεφώνου, θὰ εἶναι ἐκεῖ, ἀειθαλής, ὀργώσσας, μὲ τὴν διψάν τοῦ νέου καὶ μὲ τὸν πυρετὸν τῆς ζωῆς; Το μυστικόν, ἀρά γιν, τῆς εὐτυχίας εἶναι τὸ πὼς ἡ σύζυγος θὰ μείνῃ πιστὴ εἰς τὸν σύζυγον καὶ τὸ πὼς θὰ κλείεται ἐρημικῶς ἡ θύρα εἰς τὸν πειρασμόν; 'Αλλὰ τὸν εἶδους αὐτοῦ ἡ εὐτυχία ἐξασφαλίζεται ἴσως χωρὶς καμμίαν μέθοδον, εἴτε τριῶν εἴτε ἑσσάρων... 'Ο Θεὸς Σταθάς ποὺ κυνηγᾷ τὸ συνταγμα τῶν έραστῶν τῆς Ρένας ἔχει τὴν μέθοδον τῶν τραπεζιτικῶν ἐπιταγῶν... Καὶ ἐνδεχομένως, προκινμένου περὶ τῶν γελοιογραφιῶν τοῦ τῶν ποὺ ἐμφανίζονται ὡς αἰθωλοὶ καὶ κινούνται γυρὼ μας, ἡ μέθοδος τῆς μονάδος καὶ τῶν πολλῶν μηενικῶν ποὺ συνοδεύουν ἑπάνω εἰς ἕνα ἡσέκ τὴν ἀξολόγησιν τῆς προσκαιροῦ συζυγικῆς ἡρεμίας νὰ εἶναι ἀποτελεσματικώτερα ἀπὸ ὀλόκληρον ἐκεῖνο τὸ σύστημα τῆς ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως ποὺ ὀργανώσῃ ὁ Γιώργου Σπανοῦ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὁμαλότητα τοῦ μετώπου του...

'Αλλὰ ἡ Μέθοδος τῶν τριῶν καὶ αἱ χειρονομίαι τοῦ Θεμοῦ Σταθά θὰ εἶναι ἴσως ἐξαιρετικῶς χρησιμοῖς πείρα εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ποὺ ἀποτελοῦν πλέον κατὰ μέγιστην πλειοψηφίαν τὴν σημερινὴν παλατείαν τῶν θεάτρων... Ὅπως εἶπα δὲ εἰς χθεσινὸν χρονογράφημά του ὁ κ. Μελάς πιστεύει ὅτι ἀπὸ τοὺς νέους αὐτοὺς κυρίους ποὺ ἔχουν τὸ προβάδισμα τῆς ζωῆς θὰ προέλθῃ ὁ νέος, ὁ καλυέρος, ἴσως, πολιτισμός. Τὸ ἀτύχημα εἶναι ὅτι αὐτὴ ἡ μεταξίωσις τῶν ἀξιών, διὰ νὰ χρη-

εἰς τὴν Γενεαλογίαν τῆς 'Ηθικῆς δὲν προέρχεται ἀπὸ κανενὸς εἰδους δυναμικὴν ἀνοδὸν ἑνὸς πτωχοῦ κοινωνικοῦ στρώματος ποὺ κερδίζει τὴν μάχην τῆς ζωῆς παλαίον ἐναντίον τῶν ὑψηλῶν φραγμάτων ποὺ εἰνεοὶ ἡλάντουχοι υψώσαν ἀδίκως καὶ παραλόγως διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τὸ διηνεκές τὴν νομὴν τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολιτισμοῦ. 'Ο νέος κύριος τῆς Μαύρης 'Αγορᾶς δὲν εἶναι ὁ χθεσινὸς ἐργάτης, οὔτε καν ὁ μικρὸς υπάλληλος, ὁ τίμιος διαπαισιστὴς, ὁ ὁποῖος ἐδύλεπε πρὸς τὴν κορυφὴν τῆς πυραμίδος μὲ τὸν ἀγνόν ποιόν νὰ φθάσῃ εἰς κάποιο ψηλοτάλαντο πνευματικὸν καὶ ὑλικοῦ πολιτισμοῦ. Εἶναι ὁ ὑποπίτος τυχοδιώκτης τῆς ζωῆς ποὺ ἐξῆλθε πάντοτε μὲ τὸν ἰδρῶα των ἀλλων, τὸ παράσιτον, ὁ μύκης ποὺ φυεταί ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐσκέφθη, ὡς ἀχρηστον, νὰ τὸν σπείρῃ κανεὶς καὶ ποὺ συνιηθίζομεν νὰ τὸν ξερριζώνομεν διὰ νὰ μὴ ἀπομυζᾷ τοὺς ζωτικὸς χυμούς ποὺ εἶναι ἀπειρῶς χρησιμῶν εἰς ἄλλα ἐπίσης χρησιμῶν εἶδη φυτὰ τοῦ κοινωνικοῦ ἀγροῦ.

'Αλλὰ μᾶς παρασύρει ἀχρηστος ὀργή, "Ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν παρὰστάσιν καὶ εἰς τὴν «Μέθοδον». Ὁ κ. Λογοθετίδης, διὰ τοῦ ὁποῖου φωνεῖται νὰ ἐγγραφῇ ὁ ρόλος, εἶναι ὁ κ. Λογοθετίδης, ὁ πάντοτε λεπτὸς, ευσυνειδήτος ἡθοποιός, ὁ ὁποῖος κινετορθώνει καὶ τὰ πολὺ ζεῦπνα ἔργα, ὁπως τοῦ κ. Μελά, καὶ τὰ πολὺ χαλιδρεῖδη, νὰ τὰ συγκρατῇ εἰς τὸ ἐπιπέδον τῆς κομφῆς ἀστυρίας μὲ τὸ κυριαρχημένον καὶ τὸ ἐντελὲς αὐτὸν παίξιμό του. Μερικοὶ πιθανόν αὐτὸς ἔλεγον ὅτι δὲν ἀνανεώνας. Νομίζω ὅτι γίνεται κάποιος λάθος. Οἱ συγγραφεῖς δὲν φροντίζουν νὰ τὸν ἀνανεώσουν ἐπαρκῶς. 'Ο κ. Λογοθετίδης ἐδημιούργησε μίαν προσωπικότητα εἰς τὸ θέατρον καὶ ἡ προσωπικότης αὕτη γίνεται συχνά ὑπὸ βεῖγμα εἰς τὸν συγγραφέα, ὁ ὁποῖος παρανοεῖται ὅτι νὰ παρανοεῖται.

'Ο ρόλος γράφει αἱ καὶ ἀνιγοσπὴν αὐτὴ νὰ δημιουργῇ τὴν ἐρμηναίαν. 'Αλλ' ἔστω. Αὕτη εἶναι ἡ συνήθης μοῖρα τῶν μεγάλων ἡθοποιῶν. Νὰ ἐπιβάλλωνται ἀντὶ νὰ ὑποβαλλωνται... 'Η Δυὶς 'Αννα Λώρη ἔχει πάντοτε εἰς τὰς ἐμφανίσεις τῆς πολλὴν κομφότητα, πολλὴν χάριν. Δὲν τῆς ἐλείψαν οὔτε προχθές. Καὶ Κα Ξανθάκη μοῦ ἀφίσεν ἱκανοποίητικὰς ἐντυπώσεις. Δὲν ἡμπορῶ νὰ εἰπῶ τὸ ἴδιον οὔτε διὰ τὸν κ. Βλαχόπουλον οὔτε διὰ τὸν κ. Σαυτορινναῖον, ὁ ὁποῖος ἐπωμίσθη ἕνα ρόλον ποὺ ἐξήτει προσόντα ἄλλα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ διαθέτει ὁ καλὸς αὐτὸς νέος ἡθοποιός. Εὐχάριστος ἡ ἐμφάνισις τοῦ κ. Βόκοβιτς, ἐνδασφένως πάντοτε ὁ κ. Διανέλλος καὶ ἀπαρασπαστικὴ αὕτη ἡ Εὐλαλία ποὺ μᾶς ἔδωκε μὲ τὴν πιστότητα ἡ Κα 'Ελένη Χαλκούση. Ζητῶ συγγνώμην διότι ἀπασμωνῶ τὴν Διδά Μαιρην Δούκα καὶ αὐτὸν τὸν ἀσουλούπωτον νέον κ. Φωτιάδην.

ΑΙΜ. Χ.